

МОЛБИ ЗА ПОСТАНОВЯВАНЕ НА ПРИВРЕМЕННИ МЕРКИ¹

(член 39 от правилника на Съда)

По силата на член 39 от правилника на Съда, Съдът може да постанови привременни мерки, които са задължителни за съответната държава. Привременни мерки се постановяват само в изключителни случаи.

Съдът постановява изпълнението на привременни мерки на държава членка само ако, след като разгледа цялата относима информация, приеме, че за жалбоподателя съществува действителен риск от тежка и непоправима вреда, в случай че въпросната мярка не бъде приложена.

Жалбоподателите или процесуалните им представители², които отправят молба за постановяване на привременни мерки в съответствие с член 39 от правилника на Съда, трябва да спазват изискванията, посочени по-долу.

I. Представяне на всички необходими документи и информация

Всяка молба, подадена до Съда, трябва да съдържа мотиви. В частност, жалбоподателят трябва да изложи подробно основанията, на които се основават опасенията му, естеството на твърдените рискове и разпоредбите на Конвенцията, чието нарушение се твърди.

Позоваване на информация, съдържаща се в други документи, или на вътрешните производства само по себе си не е достатъчно. Необходимо е молбите да са придружени от всички документи в тяхна подкрепа, и по специално от съответните решения на вътрешните съдилища, комисии или други органи, както и от всички други документи, доказващи твърденията на жалбоподателя.

Съдът няма практика задължително да се свърза с жалбоподателите, чиито молби за постановяване на привременни мерки са непълни. По принцип той не се произнася по молби, които не съдържат необходимата информация за вземане на решение.

Ако делото вече е висящо пред Съда, следва да посочите номера, под който е била заведена жалбата.

При дела, отнасящи се до екстрадиция или експулсиране, следва да уточните предвидените дата и час на изпълнението на решението, адреса на жалбоподателя или мястото на задържането му и номера на делото му. Съдът трябва да бъде информиран за всяка промяна в тези данни (дата и час на извеждането от територията на държавата, адрес и т.н.) при първа възможност.

Съдът може да реши да разгледа допустимостта на жалбата едновременно с молбата за постановяване на привременни мерки.

¹ Практически указания, издадени от председателя на Съда в съответствие с член 32 от правилника на Съда на 5 март 2003 г. и изменени на 16 октомври 2009 г. и на 7 юли 2011 г.

² Необходимо е да бъдат предоставени пълни данни за контакт.

II. Изпращане на молбите по факс или по пощата³

Молбите за постановяване на привременни мерки на основание член 39 от правилника следва да бъдат изпратени по факс или по пощата. Съдът не разглежда молби, изпратени по електронна поща. Молбите следва, доколкото е възможно, да бъдат на един от официалните езици на договарящите страни. Всяка молба трябва да съдържа следния текст, отбелязан с удебелен шрифт на първата страница на молбата:

„Rule 39 – Urgent” или „Article 39 – Urgent”

и лице за контакт (име и данни за контакт): ...

[При дела, отнасящи се до експулсиране или екстрадиция]:

Дата и час на извеждането от територията на страната и дестинация: ...

III. Своевременно подаване на молбите

По принцип следва да изпратите молбата си за привременни мерки при първа възможност след постановяването на окончателното вътрешноправно решение, за да може Съдът и Секретариатът да разполагат с достатъчно време да разгледат случая. Има вероятност Съдът да не е в състояние да разгледа молби, засягащи екстрадиция или експулсиране, получени по-малко от един работен ден преди планираното извеждане от територията на държавата⁴.

Когато окончателното вътрешноправно решение е предстоящо и съществува риск от незабавното му изпълнение, особено при дела, касаещи екстрадиция или експулсиране, жалбоподателите и процесуалните им представители следва да подадат молбата за привременни мерки без да изчакат постановяването на това решение, като посочат ясно датата, на която то ще бъде постановено, и уточнят, че молбата е подадена при условие, че окончателното вътрешноправно решение не бъде в тяхна полза.

IV. Вътрешноправни средства със суспензивно действие

Съдът не е въззивна инстанция по отношение на националните съдилища. Жалбоподателите по дела, касаещи екстрадиция или експулсиране трябва да използват вътрешноправните средства позволяващи спиране на изпълнението на съответната мярка преди да подадат молба за постановяване на привременни мерки до Съда. Когато за жалбоподателя съществува възможност да използва вътрешноправни средства за защита, които имат суспензивно действие, Съдът няма да приложи член 39 от правилника си, за да предотврати отстраняването от страната.

V. Последващи действия във връзка с молбата за постановяване на привременни мерки

Жалбоподателите, поискали постановяване на привременни мерки на основание член 39 от правилника на Съда, трябва стриктно да отговарят на кореспонденцията, изпратена им от Секретариата на Съда. В частност, когато Съдът е отказал постановяването на привременна мярка, те трябва да уведомят Съда дали поддържат подадената жалба. Когато е постановена привременна мярка, те трябва редовно и своевременно да уведомяват Съда за всяко ново развитие на висящите вътрешни производства. Неспазването на това изискване може да доведе до заличаване на жалбата от списъка на делата.

³ Според степента на спешност и имайки предвид, че молбите, изпратени по пощата, не трябва да бъдат изпращани с обикновена поща.

⁴ Списък на официалните празници и други неработни дни, в които Секретариатът на Съда е затворен, може да бъде намерен на интернет сайта на Съда: <http://www.echr.coe.int/contact/fr>